ROK NIEBIESKI

Fortunnie ſczęśliwy
Do błogoſławioney wieczności należący sfery
KORONIE POLSKIEY
UPRZYWILEIOWANY
A
RODOWITYM PIERSCIENIEM
JASNIE WIELMOZNEGO y NAYPRZEWIELEBNIEYSZEGO Jmci Xdza

WACŁAWA

HIERONIMA

Z BOGUSŁAWIC

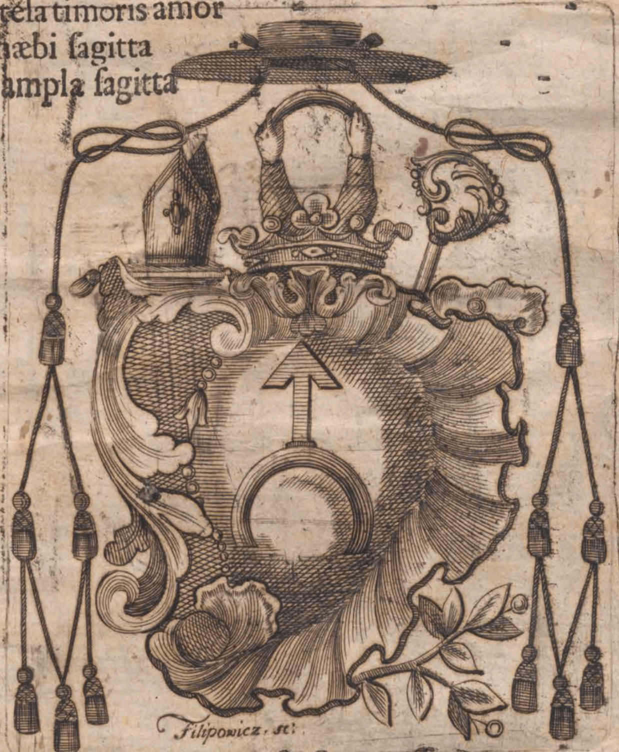
SIERAKOWSKIEGO

z Bożey Łáſki y Stolice Apoſtolſkiey
BISKUPA PRZEMYSKIEGO
Iemuż J. W. PASTERZOWI
w Kazaniu ná dzień Nowego Roku
w Kościele Przemyſkim *Societ: JESU.*
przez X. JOZEFA JGNACEGO z Biberſztynow ROGALĘ KOCIENSKIEGO teyże Katedry Kanonika Gremialnego mianym,
ZASLUBIONY
Roku, ktorego Hipoſtatyczna Perła naturę ludzka zbogaciła 1747.

We Lwowie w Drukarni Collegii Soc: JESU.

Super Avitum Insigne
JLLUSTRISSIMÆ Domûs SIERAKOWSCIORUM

Tua nos urgenti dextera Letho eripuit - - - - Claudianus.
Et campus, & arma, & mors in manibus - - - - Silvius.
Sunt mihi quæ possunt arma tenere manus - - - - Ovidius.
Hæc non sunt votô sed rapienda manu - - - - Idem.
Dextera per bellum, pietas spectata per ignes - - - Idem
Argento stat facta manus. - - - - - - Claudianus.
Cælo contenta teneri - - - - - - - Idem
Si Pergama dextra - - - - Idem
Defendi possent, etiam hac defensa essent - - - - Idem
Cannarum vindex, & tanti Sangvinis ultor
Annulus - - - - - - - - - Juvenalis
Clauditur orbe decus - - - - - - - Claudianus.
Annulus ad dociles pervia meta manus - - - - Sarbievius
Annulus orbis erat fortuna ciebat ad orbem - - - Idem
Non metas rerum nec tempora pono - - - Virgilius
Tela timor vetat, tela timoris amor - - - - Sarbievius
Metuenda certe Phœbi sagitta - - - Horatius
Arcu protenditur ampla sagitta - - Idem

I. Annule sydereos penetras cur fracte recessus?
Nec toto, gemina tolleris orbe, manu?
Lechia ne metuat lachrymosi temporis annos:
Fæderis in signum fractus hic Arcus erit.

II. Meta sagittiferæ est, medius sacer Annulus Hastæ,
Hic volat in Cælos, evolat illa solô.
Vel trahet in Cælos abiturus hic Annulus Hastam:
Vel trahet ad terras ista Sagitta polum.
Dumq; volat, reditura simul, simul orbis in orbem
Quid? nisi sponsabit sydera, Præsul agris.
Sponsabit certe, gemma trahet omne serenum,
Et concentrabit sydus & Astra solo.

Jllustrissimo Excellentissimo & Reverendissimo DOMINO,

D. VENCESLAO HIERONYMO

de BOGUSŁAVICE

SIERAKOWSKI.

DEI & Apostolicæ Sedis Gratiâ Episcopo Premisliensi

DOMINO, MECÆNATI Amplissimo, & Benefactori Singularissimo.

DEDICATIO

UT Annum Cælestem, Coronæ Poloq; Lechico à me consignatum Tibi Antistes Jllustrissime *dedicarem, & materiæ præsentis argumentum, & mea erga Te Sacrorum Principem pietas; & orbe integro clarissima Nominis Tui Celsitudo persvasêre. Enimvero, qui vel in ipsam, pro debita Tibi à me reverentia, in cultûs acclinem paginæ hujus frontem, oculũ contorserit; de Tuis Divorum cœtui communibus, sed Tibi apprimè propriis virtutibus, probè inferet: ut Te sanctimoniæ*

exemplar *Anno Cælesti inserendum esse: aut Cælestem Annum, longissimis inter homines; ad Patriæ solatia, ad Ecclesiæ decus, ad benedictionem plurimorum, vitæ Tuæ diebus, id est Tibi ipsi singulariter consecrandum. Falli utique possem, & vanis commentis (quæ ab offerentis animo aliena sunt) veritati illuderem: si vel multiplicem Argi oculum, vel Archimedis industriam tubo optico imponerem, ut de Tuis Patritiis Syderibus, quid* Jllustrissimus *promittat Sagittarius inquirerem curiose. Palam est in avito Tuo,* Præsul Jllustrissime, *Hemisphærio, quod & manus in superos erigis; ut singulis acclines Cælum, Numenq; terris attrahas propitium, & divisi cum Cælo Præsulei Annuli gemmâ in astra promoves; ut virulentas fatorum nubes temperes, extingvas tonitrua, reverberatos solis radios concentres in dies faustissimos. Ruant alibi ferrea tempora: Tu ut auream felicissimorum Annorum Coronam nostro Regno potentiori magnete pertrahas, gemmæ Tuæ virtutem opponis syderibus. Pastorali annulô desponsas cum astris, cursusquè syderum Tuo Hemisphærio dirigis ad orbis commoda, ad ætatū influxus in singula momenta fecundissimos. Ita nimirum* Antistes Illustrissime *nil Tibi singulare est, quod cum Cælo non dividas, nil cælo commune, acceptumquè Numini, quod non Tibi sit proprium singularius. Errent itaquè & in ipso sole, & in ipso cælo, alii, qui Mathesî, aut vaticinatore oculo astra perambulant; ut aliquid à syderibus nobis communicent, deferantq;. Fidem illi sequacem haberent, si tantū præirent in promissis; sed plerumque falsi eveniunt cum eventu. Ego nec in Te, nec in cælum pecco, cum absq; vaticinii commentis assero: id Tibi esse singulare, quod illi commune. Cælos in Te conclusisti* Præsul Illustrissime, *& inde annos Patriæ aperis fortunatos. Cælos in Te conclusisti? Ita est: in sole non aberro. Non enim futurorum eventus incerto percontor examine, sed jam facta considero: id est Tuam vitam cælo propriam, & jam cælô in Sanctis aliis præmiatam. Quis enim in* Tua Antistes Illustrissime *pietate, quis in virtutum sanctimonia, quis in meritorum amplitudine cælum non viderit? & Divinis benedictionibus ex Te uno refertam Patriam non conspiciat? Illâ in orationibus vigilantiâ* Præsules JGNATIOS: *illâ antelucanæ surrectionis, citra virium & brevis somni incommoda* GREGORIOS; *illâ clementiâ erga oves* PATRITIOS: *illâ misericordiâ erga egenos* BONIFACIOS; *illâ sollicitudine* Pástorali erga Diæcesim SALESIOS, STANISLAOS, ALBERTOS *adæquasti. Innumeratæ essent nō pro tenuitate hujus opellæ, sed voluminum pluralitate, si omnes in Te virtutes cælestes recenserem. Totus Cælum es: quia Te ipso ante Camenecensem, nuper Tuam Premisliensem lustrando Diæcesim illustrasti; invexisti splendorem templis, nitorem aris, sacræ Doctrinæ lucem exedris, fervorem Clero, pietatis ardorem in populo accendisti. Ipsas*

etiam

etiam ferias, quæ diem cinerum præcedunt, atq; à plerisquè Baccho & crapulæ litantibus, in ludis, choreis, tripudiis franguntur; Tu spiritualium meditatione, absorpta in Deum mente quotannis consecras. Et ubi alii terrenis deliciis; Tu cum Divo JGNATIO *obtutum in polo, defigente, Te totum impendis cælo, & se totum Tibi Cælum. Quo sit, ut cum pleriq; offensi Numinis iram provocant; Tu in sacræ solitudinis recessu fædus amicitiæ cum Deo percutias; infensum terris polum concilies, vibratum in sceleslos fulmen fusa ad superos prece ceu alter Elias, aut Moyses è manibus Deo vindici extorqueas. Atque inde intelligis* Antistes Jllustrissime *(qui nihil ignorare potes) quid causæ fuerit, quòd asseruerim: aut Te sanctimoniæ perfectissimum exemplar Anno cælesti inserendum esse, aut annum cælestem Tibi cæteris singularius dedicandum. A Te quippe dies, in quibus malè vivitur, veniunt meliores: meliores inquam ad benedictionem plurimorum, quam placatô per Te Deô concilias: veniunt meliores ad Ecclesiæ decus; quia tam sanctos pro illa vivis, dum ita pro grege Pastor vigilas, dum ita in Tua solidissimarum virtutum petra ædificas. Veniunt meliores, imo optimi ad solatia Patriæ, quia hanc consiliô erudis Senator, vitâ cum Deo conjunctâ erigis Episcopus, impetratâ calamitatum indulgentiâ imples Pontifex. O quanta in* Te Præsul Jllustrissime *pro avertendis à bono publico periculis flagrabant desideria! qui in Te sensus? quæ sollicitudo? quæ vota? exhortationes? supplicationum indictio? populi ad pietatem concitatio? Resonabant templa precibus, detonabant objurgationibus sacra pulpita, sacrificabantur altaria hostiis, mærebant lætitiæ, vacabant operæ, jejunabat Pænitentia, nihilq; in Tua Diæcesi, nisi ad avertendum commune malum sola bonitas supplex apparebat. Ita nimirum ad sui Principis exemplum componebantur subditi. Quodsi tantum* Præsul Jllustrissime *valuisti apud homines unicô imperiô, quid frequenti Tua ad superos fusa prece non impetrares Poloniæ? Tu præ cæteris utpote contemplationi affixus & totus intentus Deo imminentia sopivisti bella, temporum amovisti calamitatem, ruentis in nos irati cæli ruinas porrectis in altum manibus tenuisti, adeò; ut cum Tuum Gentilitium in Iridis figuram fractum annulum, veluti arcum fæderis conspexissent sydera, jam jam pendentes ad communem luctum, ad deletionem universi fatorum lacrymas, in lucis publicæ serenum commutarunt. Talem tantumquè Te, licet non mereri, sed habere Episcopum, quanta Prælatorum & Cleri, quanta Diæceseos, quãta Patriæ felicitas, Quem cæli audiunt, & sub cujus signatorem spõsoremque Annulum simul Numinis privilegia, simul cælestes anni, anni veniunt fortunati.*

E*T istud est primum ab ipsius materiæ exigentia argumentum, ut* Tibi Præsulum Jllustrissime *annum cælestem dedicarem: sed & mea*

B erga

erga Te Sacrorum Principem pietas id à me affixo Tuæ Cathedræ Canonico, jure exigit; ut cum olim Jllustrissimo *immortalis memoriæ (qualem Pontificem vix ferent sæcula] Prædecessori Tuo laborem meum obtulissem: Tibi quoq; qui optimo melior successisti, exiguæ quantumvis ex se; sed de Te ipso in immensum crescentis opellæ meæ conatum dedicarem. Decet nimirum nos hac in parte naturam apum imitari: quemadmodum illæ per diversa florum compita volatu, per multiplicium varii odoris herbarum delibationem, per intimi in ipsis radicibus hærentis evulsionem succi; per operosam substructionē flexibilium cellarum, multos suscipiunt labores, ut mella liquent, quibus suum Regem pascant, & directivam ejus vitam recreent; ita nos, quam, distractæ per multiplicium negotiorum curas, operæ nostræ medullam colligimus, illam Regi nostro Præsuli, ad delibandum porrigamus. Ut nihil vivificantis animum famæ in subditis membris remaneat, quod in gloriam Capitis non redundet. Ita oceano suam gloriā, totumque quo tument nomen, fontes offerunt & flumina. Ita suo soli, quacunque luce orbem impleverint, radios debent minora Sydera. Ita suo Duci laborem, sudores, vigilias, pericula, non ignavi milites consecrant. Ita quoquè & ego meas meo* Jllustrissimo, *quas ab Illius Nomine illustriores esse volo, & luce coronatas noctium tenebras consigno, ut inter Annos Cælestes vel unam diem excitem, occupatione sacra operosam.*

Quid verò de stirpis Tuæ Illustrissime Præsul dicam Celsitudine? *quæ & Annos Cælestes sibi precari jubet & superstes in immortali Fama exigit Serenissimos.* Moravia Illustrissimæ Tuæ Domui (*Okolski*) *initium dedit*, & Nomen Ogończykorum Piotrasiorum *multis sæculis Polonia; annis crescentibus, tam multa propago, quam virtus heroica multorum*, KOSCIELECCIOS *compellavit, donec primus* SIERAKOWSCIORUM Nomine insignitus VENCESLAUS de Boguslawice Vexillifer Brestensis & Bona Boguslawice *& Nomen hoc orbi venerandum transcripserit in Posteros. Geminos ille nactus Filios: quorum primus* Regio Nomine BALTHASAR *se se Christo dicavit; in Præmonstratensium ordine* Jllustrissimos ortus, *Religiosis in umbris sepeliens, virtutum splendorem tegere haud poterat; quibus Sacram Familiam Præpositus ceu Phœbus Olympum illustravit. Alter & re & cognomento* Magnus JOANNES, *quem sibi certatim præripiebāt dignitates.* Primo in Comitiis Petricoviensibus Mareschalcus, mox Regni Referendarius, tum Lendensis Castellanus, porro Calissiensis Castellanus, demum Lanciciensis Palatinus, *non minus Togâ quàm sagô clarus.* Ex invictissimi Regis SIGISMUNDI Imperio impositus Gedanensibus Commissarius, *urbem hanc, hinc mari, inde fortissimis antemuralibus munitā, ipso Nominis sui classico expugnavit, frenavit Le-*

gibus,

gibus, Majestati Polonæ effecit tributariam. Et quia pro communi salute victimam se devoverat, huic immortuus operi, vixit in Gloria & superstite Filio STANISLAO SIERAKOWSKI Castellano Kovaleviensi, *qui & Marte & laureis Paternam fortitudinem tanquam Herculem Leo trophæis innutrivit. Et ne infinitus sim, si, quæ uno non possunt claudi Regno maxima Majorum Tuorum Nomina, recenserem,* jam ad Tuum Abavum STANISLAI Filium Illustrissimum JANUSSIUM Castellanum Brestensem Cujaviensem delabor. *Vir ille consiliorum erat, Senatui oraculum, Regum amor, Patriæ asylum, stirpis* Illustrissimæ *nonminùs Arbor aurea, quàm fæcunda.* Ex Jllustrissima CATHARINA Witońska *reliquit Patriæ Cives, Exercitui Duces, Regno Senatores:* STEPHANUM, REMIGIANUM, SAMUELEM, SIMONEM, MARTINUM SIERAKOWSCIOS purpurarum muricem & decora. *Quorum ut sangvinis ita heroicarum hæres virtutum extitit* Jllustrissimus JOANNES Bidgostiensis Castellanus liberalissimi in Cælos MARTINI Castellani Inovladislaviēsis magnus Filius, & Tuus, Jllustrissime Antistes, *Proavus & Tui gloria; qui Patriæ vindex, & Poloni cæli Atlas meruit appellari. Nam & Sveticum Leonem Polonus Hercules exanimavit, & Othomanicæ Lunæ ecclypsim intulit de Osmano Triumphator. Ita nimirum* Jllustrissima SIERAKOWSCIORUM Familia *solis naturam imitata, dum orbi extero somnum fatalem, gladium, noctes, & mortalis frigoris hyemem invehit: nostro orbi Lechico diem triumphorum accendit, mane victoriarum excitat, ætatem laurearum ac Annos diuturnæ pacis Poloniæ adfert, palmis & oleis fæcundissimos. Præterire non possum* Illustrissimi IOANNIS Bidgostiensis Castellani Filios Illustrissimos, SAMUELEM, ALBERTUM, GASPAREM. Nec tacere Castellanos Crusvicenses, Landenses, Jllustrisſimos VLADISLAUM & LUCAM SIERAKOWSCIOS, dum Tui, Antistes Jllustrisſime, *Progenitoris virtutem venerabundo adoro calamo; verè ex ipso, Honorum & mundi pompa deserto,* magnus JOANNES Tuus Genitor Dapifer Zakrocimensis, Capitaneus Msanensis & Olsoviensis. *Rogabatur ille ad Kovaloviensem dignitatem; sed & tanti Præsulis & aureæ Pater libertatis etiam Honori subesse noluit, id sibi multò honorificentius ducens, mereri titulos & illis imperare, sed non parere etiam emerito obsequio.* O virtutem JOANNE dignam, *præcucurrit honores quamvis veloci se passu insequentes, ut sive in comitiis, sive ante senatum, sive in Senatu, sive locorum ubiq; esset pro bono communi & Patria vox clamantis. Interim licet non induit purpuram, tulit illam in sangvine Trabeato, & in nexu conjuncti fæderis purpurarum filis strictiori.* Id est in Celsisſimorum & Jllustrisſimmorum Nominum magnitudine, in LUBOMIRSCIIS, ZAMOYSCIIS, CHOD-

KIEWICCIIS, SIENIAWSCIIS, POTOCCIIS, TARŁONIBUS, CZARTORYSCIIS, LANCKORONSCIIS, JORDANOVIIS, *& millenis Purpuratis. Adde* NITOWSCIOS, BARDZINSCIOS, RUSZKOWSCIOS, TRZEBUCHOWSCIOS, GRABSCIOS, KĘPSCIOS, PODOWSCIOS, MAŁACHOWSCIOS, OSOLINSCIOS, MIACZYNSCIOS, WORONIECCIOS, KRASINSCIOS, HUMIECCIOS, JASTRZĘBSCIOS, ZAŁUSCIOS, LIPSCIOS, WIELOGŁOWSCIOS, DZIEWANOWSCIOS, OTFINOWSCIOS, SĘDZIMIRIOS. *Quorum genita ad sublimia progenies, altissimæ spei indoles, ingens coronandarum virtutum & scientiarum tam spiritualium quam sæcularium compendium, Ecclesiæ decus, Magnorum Aboriginum &* Tuum Jllustrissime Præsul solatium Nepos Tuus Perillustris Reverendissimus JGNATIUS BONAVENTURA SĘDZIMIR *Decanus Premisliensis, Scholasticus Collegiatæ Sandomiriensis, ut in Capitulo dignitate primus, ita optime meritis facile Princeps. Et hæc sunt qua ipsius materiæ, qua devicti mei animi, qua Celsitudinis Tuæ, rationum momenta, quæ me ad dedicandum Tibi Cæleste Annũ impulêre: qui licet cũ labente effluxit tempore, nihilominus in Tui Nominis immortalibus fastis, in virtutibus nullo ævo obliterandis reperitur. Ut enim Tu nihil agis, quod non æternitate dignum sit, ita nulla dies, nullum Tibi momentũ præterit, quod præmiatrix æternitas ad omnes vitæ Tuæ annos non computet. Tuus proinde est hic Annus, quem Tibi supplex offero, proq; coronide votum adjicio, ut Poloniæ, ut Nobis, ut toti Universo à Te tanquam Christi Vicario veniat quilibet annus gratiarum, Annus Jubilæi, Annus Deo placabilis.*

Jta exoptat & apprecatur

Jllustrissimi Excellentissimi & Reverendissimi Domini Dñi Præsulis & Benefactoris singularissimi

Servus humillimus

X. J. J. B. R. K.

KAZANIE.

Conſummati ſunt dies & vocatum eſt Nomen Ejus JESUS. Luc: 2do.

ROk Tyſiączny Siedmſetny Trzydzieſty Szoſty dziś Páńſtwo moie, że przy Benedykcyi Boſkiey w dobrym zdrowiu kończemy, więc z Ambony Tuteyſzey *Sacratiſſimæ Societatis JESU*, mám wám czego godny Słucháczu powinſzowáć, bo Błogoſłáwieńſtwa Boſkiego, żeście drudzy od narodzenia więcey lát przepędziwſzy, do komplementu większego Roku *1736.* dopędzili, zá co niech będzie Bog pochwalony ná wieki. *Sit nomen Domini Benedictum ex hoc nunc, & uſq; in ſæculum.* Kończemy, iákom namienił z początku, Rok 1736. co mowię kończemy, y owſzem iużeśmy go ſkończyli. *Conſummati ſunt dies.* Więc Nowonárodzony Chryſte JEZU przy Imieninach Twoich dnia dziſieyſzego Nayświętſzych; *vocatum eſt nomen ejus JESUS:* proſiemy w naygłębſzey pokorze, pobłogoſłáwże, przy ſzczęśliwie záczętym Pánowaniu Nayiaśnieyſzego AUGUSTA Trzeciego Krola Polſkiego, Koronie Polſkiey, áby od dziś

żawſze zá Panowánia Tego Nayiaśnieyſzego Monárchi Pána naſzego Miłościwego, natarczywe zámiesźánia, machinácye, prezumpcye, krzywdy ludzi ubogich, zazdrości, nienawiści bliźnich, pokonczyły ſię y z Rokiem przeſzłym zkonczywſzy, przeſzłym zkonáwſzy, *conſummati*, dlá obrazy Boſkiey y krzywd Kościołow Iego, głowy ná wieki niepodnoſiły: *conſummati ſunt.* Rok 1736. ſkonczył ſię? ſkonczył, *conſummati*, y iákże go przy Imieninach Jezusowych *Vocatum eſt Nomen JESUS* na waledykcyą nazwiemy po kolędzie? nie wiem, chybaby nieboſzczykiem, ponieważ nád nim, iák nad konaiącym z Imieniem Jezusowym ſtoią, *Vocatum eſt Nomen Ejus Jeſus.* Ale byto podobna táka Kolęda nie do ſmáczney konſolácyi przypádła, iakożkolwiekſ bądź; doſyć dla Roku przeſzłego ſzczęścia pod Imieniem Jezusowym z tego świáta zchodzić; *Vocatum eſt nomen Jesus.* Stoią z Imieniem Jezusowym nad Rokiem przeſzłym, ſtoią Ewangelie Swięte, áby tę admiracyą, tę exklamácyą: JEZUS, JEZUS, nád Rokiem przeſzłym wyrazili, mowiąc; Jezus, Jezus, co to był zá Rok przeſzły, nieſzczęśliwy, Jezus, Jezus, iáko y iá ſam ſłyſzałem mowiących niedáwno o Roku przeſzłym; Jezus, Jezus, co to był za Rok przeſzły, iákiego nieſzczęścia, woien, inkurſyi nieprzyiacielſkich, Kontrybucyi, prowiantow, ná wyniſzczenie fortun, na wycieńczenie ſubſtáncyi Szlacheckich, do Polſki wprowadził; Jezus, Jezus, coto był za Rok przeſzły nieſzczęśliwy, w tych cyrkumſtáncyach nie zabieráiąc czáſu, y nie daleko chodząc, ná przykład Páńſtwo moie podźmy do naſzego Przemysla, á obaczemy, iákiego y tu wiele nieſzczęścia ſtáło ſię, obaczemy iák wiele ludzi godnych Domow pozabiiało ſię, iák wiele ſię kradzieży pokazáło, iák wiele ludzi cnotę, poczciwość, y co większa, łáſkę y Błogoſławieńſtwo Boſkie ſtráciło, iák wiele nieſprawiedliwości widzieć, y ſłyſzeć ſię nám y po świecie dało cáłym, iák wiele na fortunie, na honorze, á więcey podobno, ba owſzem w ſamey práwdzie zruynowánych na duſzy, y ſzczęśliwey wieczności zoſtáło: Jezus, Jezus, co to był za Rok przeſzły. Dla tego rozumiálbym nie inaczey tylko ták, że Rok przeſzły muſiał bydź z lát owych, ktoremi Pán Bog przez Joela Proroka groził: *Joel, 2. Reddam vobis annos, quos comedit bruchus & locuſta.* Skarżyli ſię tám kiedyś ludzie przy ſwoich pilnych goſpodarſkich zábiegach, y Ekonomikách, że im ogrody iákaś ſzaráncza, álbo gąſiennice, czyli inne robactwá wygryzły, ieſzczeć byto mnieyſza ſzkodowáć ná ogrodzie, ále ten daleko większy depans, że ſzarancza po Domach, Kámienicach, ſklepach, piwnicach, ſzkatułach plondrowała, y dotąd ieſzcze plondruie wołáiąc, Pánie ná to dáy, álbo náto, y w uſtawicznym bróniu nie wie kiedy ma ſtánąć na

przy-

przyflowiu: *sat prata bibêre.* Nuż náprzykład była y táka w Polszcze náſzey ſzaráńcza, y po innych Prowincyach, miáſtach, Fortecách; ba y tu w náſzym Przemyslu nie zmyslam, co to z óſobliwſzych dewocyi chciał kto póść ná Nabożeńſtwo przy Imieninach Jezusowych do Kościoła tuteyſzego *Sacratiſſimæ Societatis JESU*, áż tu nátychmiaſt ſzaráńcza, to ieſt: niepotrzebne Bachuſowe kompánie do tego, álbo do owego Pána, Goſpodarza, z wizytą zleciawſzy ſię, do pułnocy y dáley zábáwia ſię dyſkurſami, prożnemi gadkámi, aż tu ná tych miáſt nie tylko dorocznie Nowego láta Nabożeńſtwo, pomieniona ſzaráncza, álbo ráczey Kompánia, co ſię to nie przyſtoyney, bo opoiowey kupy trzyma, ogryzła, ále nie ieden czerwony złoty, ba podobno y nie ſto, na kollácye, ná wino, na luſztyki, ná komedye, feierwerki, y inne illuminácye wyciągnełá, y wygryzła na goſpodarzu, więc dla tego prawdziwie y powinnie rok przeſzły *conſummati ſunt dies* názwać ſię ma rokiem ſzaráńczą názwanym: *annus, quem comedit bruchus & locuſta.* Rzymiánie przeſzłe láta ſwoie kołkámi w Kościele Jowiſza znáczyli, y nazywáli ſię *clavi annales.* Rok przeſzły 1736. nic lepſzego nie godzien, tylko żebyśmy go nie kołkámi iakiemi znaczyli, ále kolem, a bárdziey nay więkſzym ćwiekiem przybili, ponieważ nie ieden po tym nie ſzczęsliwym przeſzłym roku narzeka, y uſkarża ſię ták, iako tam ktoś kiedyś: *Damna fleo rerum, ſed plus fleo damna dierum. Rex poterit rebus ſuccurrere, nemo diebus.* Ganiemy rok przeſzły dla nieſortunnych ſukceſſow náſzych, przez nieſzczęśliwe Interregnum y nieprzyiacielſkie oppreſſye, nárzekámy na niego przez to z wielką maledykcyą, Páńſtwo moie, Prawowierne Chrześciáńſtwo, gańmyż go ieno bardziey dla złego życia naſzego, y grzechow ſzkarádnych, ktoremi Boga naſzego y Odkupiciela uſtáwnie katuiemy: *Rurſus crucifigentes Chriſtum.* Dlaczego chwáła Bogu Tom wielki, Xięga wielka dni, mieſięcy, y godzin zpiſanych ákcyi náſzych ladáiakich Roku przeſzłego popełnionych, iuż od nas poleciał: *vidi volumen volans,* á iakże go ná tę drogę nie powrotu ręká Pána Boga naſzego podpiſała, oto przeklętym tytułem: *volumen volans maledictio.* Iákoż nie iedną godzinę nie ieden dzień, áni tyſiąc przez życie náſze zkończonych przeklinać potrzeba, boday był przepadł ow dzień, owa godzina, w ktorey Boga moiego Stworcę śmiertelnie obraziłem, y wieczność ſzczęśliwą utraciłem; *conſummati ſunt dies.* A że iuż dáł Pán Bog dziś nám ſzczęśliwie zákończyć ten Rok przeſzły, boday ſię był y nie śnił, iużże ſię ſpodziewáć przy łáſce Boſkiey, że áni dni tákie, áni grzechy, [dáy Boże,] do nás nie powrocą, lepſzego ſię przy Boſkiey Prowidencyi roku naſtępuiącego ſpodziewać mámy; Rok

przeszły skonczył się iákom namienił, iaśniey rzekę; iuż skonał; á coż proszę osobliwszego y dostátnieyszego ponim nám dostało się? nic więcey, śmiele mowiąc, y ták iest, tylko same płacze y troski: *anni mei in gemitibus*. Płákać nám Páństwo moie potrzeba na samych siebie, płákać na okazye grzechowe, y złości tákowe, dla ktorych y lata swoie mizernie przepędziliśmy, y łáskę z zbawieniem ostatecznie utraciliśmy. *Consummati sunt dies. Lucæ 15.* Syn ow marnotrawny, przemarnowáwszy, y utraciwszy rok cáły ná rospustney swywoli, udał się do Oyca, aż mu natychmiast Ociec ná pálec ręki iego pierścień włożyć roskazał: *Date annulum in manū ejus*, y tym się sposobem złego wyprzysiągł życia. *Peccavi in Cælum.* Páństwo moie przy zaczynáiącym się dziś szczęśliwie Roku 1747. zaslubmy się Pánu Bogu nászemu z niewinnym życiem, á przeszłego od dziś názawsze wyprzysięgnimy się złego życia y postępkow, iuż zaczniemy zapewne szczęśliwe lata żyć po Jezusowemu. *Vocatum est nomen Ejus JESUS.* Przestrzegał niegdyś Pán Bog owego złego Cesarza Fryderyka, áby złego zaniechał życia, y dla tego przed nim z dyspozycyi Boskiey przez sen stawála poważna iákaś osoba z zegarkiem będącym wręku, gdzie iák wybiła godzina, zawołála owa pomieniona osoba: *Friderice adhuc est tempus.* Fryderyku, mász dosyć ieszcze czásu do poprawy sumnienia, y było tego po trzy rázy, czwarty raz stánela wkrotkim czásie, y y zegarek oziemie rzuciwszy zawołála: *Friderice, tempus non est amplius.* Fryderyku, iużeż czásu więcey do poprawy złego życia mieć nie będziesz; záczym nie przestał Krol złego życia, ále żyć przestał, kiedy od własnego syna márnie bez żádney dyspozycyi duszy zabity został. Narzekámy ná przeszłoroczne godziny, ktore nám do grzechow służyły, uderzmyż ten rok przeszły y godziny iego o ziemię, á lepsze wnaylepszą na nowy rok życie szczęśliwie záczynáymy. Rok káżdy názywa się Rok Páński *Annus Domini*, ále podobno nie káżdemu Páńskim albo po Páńsku służyć deklaruie się. Páństwo moie, chudy Pachołek náprzykład, ubodzy tudzież ludzie, czy też będą mieć Rok Páński? zgádnąć trudno. Więc iá dnia dzisieyszego ukontentuię z mieysca mego Krolestwo Polskie, y Synow iego, kiedy przy Imieniu Jezusowym, oraz y przy Imieninach *Sacratissimæ Societatis JESU nonpræjudicando quidquam* zacnemu tey Katedry Gospodarzowi po kolędzie Rok Niebieski ofiarować zamysliłem, iáko y ofiaruię życząc solemnie z Krolestwem Polskim Audytorowi moiemu, áby w Roku nowym we wszytkich dwunástu Miesiącach, we wszytkich godzinach y momentach wychodził Rok Niebieski. Otym dla chwály Twoiey Wcielone Słowo CHRYSTE JEZU, y lát nászych sławy mowić pozwol proszę. *Domine labia mea aperies.*

We-

WEdług naturálnych praktyk y zwyczáiow gospodarskich, kiedy chcemy wiedzieć, w ktorym miesiącu, iákie dni náprzykład do sieyby, do szczepienia drzew w ogrodach, álbo w podroż daleką wybieraiący się, y w iákiey konstellacyi następuią, częstokroć dla tego rewiduiemy Kálendarze; Pánstwo moie, zamknijcie proszę wszytkie Kalendárze, nie patrzáycie wnich, co za Prognostyki ná ten rok przyszły bydź máią. Nie słucháycie tych Minucyarzow, ktorzy częstokroć bywáią Mendacyarzami, nie ráchuycie Planet, konstellácyi nie upatruycie, ponieważ: *Anni nostri non in stellarum effectibus, sed in summi veriq; DEI consistunt Potestate, cujus misericordia in omnib9 quæ obtinere cupimus, imploranda. Mowi S. Bernard.* W Roku Niebieskim te dni do handlow, do sieyby, do orania, y innych gospodaskich potrzeb, ba y do każdey podroży szczęśliwe bywaią, ktore cnotliwe, y samym dobrym ákcyom poświęcone, te zaś złe, ktore grzechowe zwykły ćmić chmury. *Virtutes dies bonos faciunt, vitia malos.* mowi S. Hieronim. *Lucullus* chcąc bitwę iákąś, czyli batálią przeciw Tygránom *pridie nonas Octobris* złożyć, áż mu Iego Ministrowie czynią reflexyą, że to ten dzień do potyczki ma bydź zły, y nieszczęśliwy Rzymiánom: odpowie ná to pomieniony Lucullus; *Pugnemus ergo strenuè hodie, ut hunc diem ex nefasto faustum Romanis reddamus.* Iá bym ztey rácyi rád w was Pństwo moie wmowił to; żyimy dobrze, według przykázań Boskich, *pugnemus strenuè*, sławy bliźniemu nie bierzmy, krzywdy ubogim nie czyńmy, pokusy, Passye zwyciężaymy, złościom niepohamowánym zarzućmy cugle, á ták upewniam, Rok Niebieski, ktorego uprzeymie życzę, y ofiaruię go po kolędzie, żyć będziemy po Páńsku w Krolestwie Polskim.

W roku ktorymkolwiek bądź wspomináią planety y dni Pogáńskie, o ktorych niżey; Iá mowię z mieysca mego, y ták będzie, że w Roku niebieskim nie mász onych konstellacyi, nie masz Planet, nie mász dni Pogáńskich, *Dies Saturni* żeby się kto dąsał, gniewáł ná drugiego, nie masz *Diem Martis*, bo w Roku Niebieskim woiowáć, kontrować, ieden zdrugim nie powinien; nie mász, *diem Mercurii*, bo to Bożek kłámcow, nie godzi się szkalować, osłáwiać, udáwać fałsz za práwdę, z Roku Niebieskiego wyrzucono *diem Veneris*, bo y to sromota, *diem Lunæ*, bo to niestátek, Xiężyc ráz w pełni, drugi ráz rogi do gory zadziera, á w Roku Niebieskim potrzeba státkować w cnocie, w propozytach dobrych; ieszcze w Roku Niebieskim nie mász *Diem Jovis*, bo y to Pogáński kobiciarz y zalotnik. Insze iá wam Páństwo moie dla konsolácyi ná Rok Nowy zaczynaiące się pokáżę w Roku Niebieskim Constellacye. Rzeczecie natychmiast Páństwo moie z ochotą, á cożby za konstel-

D lacya

lacya łaſkawá na ten Rok Niebieſki naſtawáła dla ſzczęśliwſzych ſukceſſow Korony Polſkiey? oto ta odpowiádám. *Sol in Virgine.* Słońce ſprawiedliwości CHRYSTUS Pán Nowonarodzony, ná ręku Nayświętſzey MARYI Pánny. *Sol in Virgine.* Y tá to, ta, wiedzieć otym fundamentalnie należy, świętſza, nayłaſkawſza, nayprzychylnieyſza konſtellacya ná rok teraznieyſzy będzie. Páńſtwo moie, godny ſłuchaczu, kto chce z was mieć á ſzczerze Rok nowy, Rok Niebieſki, zapatruycież ſię niezmrużoną zrzenicą ná tę miſtyczną konſtellacyą, poranną Jutrzenkę, *ſtellam Matutinam.* Nayświętſzą MARYA Pannę: *Reſpice ſtellam, voca Mariam.* Wpadnieſz, álboś wpádł kto, broń Boże daley w iákie niebeſpieczeńſtwo wtym roku, *in periculis*, á co prędzeyże: *Reſpice ſtellam, voca Mariam.* Zoſtánieſz w preſſurach, taraſach; *in Anguſtis*, ściśnie kogo iáka bieda, będzie ciężki zarobek, albo przednowek, iáko ſię náto zanioſło, y znácznie, weyzrzyże ná tę świętą konſtellacyą, o wſzem oka z niey nie ſpuſzczay w Roku Niebieſkim. *Reſpice ſtellam, voca Mariam, Mariam cogita, Mariam invoca, non recedat ab ore, non recedat à corde:* rádzi S. Bernard. Tey ſię trzymay inſtrukcyi, á uznaſz każdy, że Rok Niebieſki z Kroleſtwem Polſkim mieć będzieſz nie omylnie, iákbyś ſię w Roku niebieſkim urodził, ták cię za konſerwacyą Hieronima S. namienioney inſtrukcyi nie omyli. *Virtutes dies bonos faciunt &c.*

W Roku każdym naſtępuiącym, czyli w lecie nowym, iáko mawiácie Minuciarze, rożne kalendarze, bo ze ſtárych czáſem na nową informácyą przekładaią, w Roku niebieſkim, ia powiádam, nowy zapewne Kalendarz, nowe y ſigna Zodyáku prezentować będzie, bo nie owe: *Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo, librą; &c.* Y dla tego zácny moy Audytorze, iáko życzę, kto chce mieć Rok Niebieſki; do owczárni z báranem, áby ſię nie trzyxał, nie bodł z drugim, przez cáły rok; zwołem do obory: *Taurus:* co to rogiem biie, á kopytem wirzga. Ráka utopić; *Cancer*, áby ſię nie ráczkiem do cnoty, do Boga y chwáły iego chodziło, á potym ná czym zawiſło, áby ſię nie cofáć, co ſię Bogu obiecało. Lewka *Leo* do láſa wypędzić, áby ſię cudzą ſubſtáncyą, ſłáwą, honorem, nie obławiał, y cholerą nie potrzebną, álbo gniewem dumnym, nie nádſtawiáł. Panienka *Virgo* dopieroż co żywo precz, áby komplementa mięſopuſtne zamkniętą mieli gębę. *Librą*, y potey by nic, áby ſię ná ſzáli nie trzymać, nie przeważáć w myſlach długo, czy dáć, czy nie dáć, co ſię ubogim, Klaſztorom, y Kościołom przyobiecálo. *Scorpius* Niedźwiádek y ten precz ná puſzczą wypędzony bydź powinien, bo to zwierzątko iadowite, mrukliwe, á po mrukach zgryzliwych nic cále w Domu ſpokoy-

nym.

nym. *Caper* Koziełek, y potym nic w Domu poważnym, ktory ustawnie kozłuie, y brodę wyżey rogow nosi: dopieroż w Roku niebieskim táki Kozieł postać nie powinien. Ná ostátek o dzbánie dyskurs *Amphora* następuie, precz y tákowe kufle, wszák wielz nie ieden, co cię dzbanuszek, czyli garnuszek álbo gárniec z kwaterką álbo báńką roku przeszłego kosztował. Rybka *Piscis*, álbo *Aquarius* Wodnik, iáko w przysłowiu mawiácie: *Pisces volunt natare*, álbo: *inter pisces vinum misces*, y to się práwdzi, że przy potrawach rybnych nie ieden się opłucze, czyli upluszcze, áż ledwie patrzyć potrafi, záczym y tákoweby rybki na płynące wody wypuścić, ponieważ rok niebieski nie posyła do takowey kąpieli y łáźni, gdzie się niewinność kopci y brudzi, dla tego tedy tákowe rybne pogłowia na tákie wyrzucić ieziora, kędy się sami szatáni kąpią y płuczą.

Więc iá Państwo moie ábym wás wymowionemi nie zasmucił słowámi, insze dla konsolacyi wászey znáki Niebieskie, insze signa Zodiáci, na ten rok wkładać zamyśliłem, abyście Páństwo moie, iáko ofiarowáłem, dni niebieskie żyć szczęśliwie zaczynáli. W Roku naturalnym, iáko nas uczy experyencya, dwanáście miesięcy rachuiemy, biorę iá tedy dla tego ową koronę zgwiázd dwunástu ktora otoczyła figurowáną w Obiawieniu JANA S. MARYA Pánnę. *Mulier amicta sole, in capite ejus corona stellarum duodecem, Apoc:* 12. y tey korony gwiázdy rozkładam na dwanáście miesięcy áby wtym Roku Niebieskim Krolestwo Polskie, y z wás każdy Państwo moie, każdy miesiąc, zacząwszy od Stycznia, świetny, Nayiaśnieyszy, bo Niebieski, z zásługą niebieskiey korony z Koroną Polską żyli.

Dwanáscie Miesięcy w tym roku, ktory dziś szczęsliwie zaczynamy, rachuiemy, stáwiam tedy iá przy nich dwánaście Prorokow Swiętych, áby każdy miesiąc przez ten rok cáły był Krolestwu Polskiemu Prorokiem szczęsliwym, niech wám Páństwo moie, zyczę *à corde*, káżdy miesiąc iák Prorok wyprorokuie szczęście y błogosławieństwo Boskie. Dla tego stawiam przy tych dwunástu miesiącach Nowego roku, owe dwanáście zrzodeł Izraelskie z Palmámi, *cum voto*, áby Krolestwa Polskiego z wámi Páństwo moie iáko z synámi swoiemi łáska Boska co miesiąc *de fontibus Salvatoris* zasilała y Pálmą tryumfálną za zwycięstwo Pokus, Pássyi, grzechow &c. udarowála. Stáwiam iesżcze przy tych dwunástu miesiącach tegorocznych dwanáście brám Niebieskich z apprekácyą *duodecem portæ singulæ ex singulis margaritis*, *Apoc*: 11. abyście otwartego dla siebie nieba, przez grzech nigdy nie zamykáli.

CHRYSTUS Pán lata niebieskie żyiąc na ziemi w Ewangelii S. názwał się bydź dniem, á dwunástu Apostołow dwunástą godziná-

 mi

mi: *Nonne 12. ſunt horæ diei?* Chcecie Páńſtwo moie, żeby z lát wáſzych wyſzedł Rok Niebieſki? wyidzie upewniam, tylko niech będzie káżdy dzień Pana Jezusow, y Towarzyſtwa iego *Sacratiſſimæ Societatis*, á każda godzina Apoſtolſka. Pierwſzą godzinę ná dzień niechay Piotr Swięty Xiążę Apoſtolſkie Podſkarbi Niebieſki; *Tibi dabo claves Regni Cœlorum*, przy nie uſtaiących nabożeńſtwách niechay kluczem ſobie powierzonym y do nieba y do świętych intencyi otwiera. Drugą godzinę Paweł Swięty waleczny Doktor narodow trzymáiącym mieczem w ręku niechay otwiera, áby ſię káżdy tym świętſzym mieczem tryumfalnie złym okazyom y pokuſom nieprzyſtoynym odcinał. Trzecią godzinę Jędrzey Swięty, z Krzyżem S. niech odwáżnie otwiera, trafi ſię co cierpieć przykrego, iáko máwiacie: krzyż Pan Bog námnie przepuścił, á przyimiyże każdy, takowy dla miłości Boſkiey krzyżyk, iużeś w ślád wſtąpił Jezusow. *Mat: 6. Qui vult venire poſt me, abneget ſemet ipſū, & tollat crucem ſuam, & ſequatur me*, y ták o innych mowiąc w roku godzinach áby ná te wychodziły, zapewne Páńſtwo moie ták codzienne dyſponuycie godziny, y dni, y mieſiące z Krolestwem Polſkim w Roku cáłym niebieſkim liczyć nieodmiennie będziecie. Tákie godziny rozmierzone miáł ow Krol Aragońſki, y ták káżda godzina zegarowa wybiiáiąc prezentowáła, co miáł był czynić, zrana ſzoſta godzina wybiiáiąc wyſyłáłá przed ſobą oſobę z kſiążką y paciorkámi, na tenczas do Kościoła ſzedł názwykłe nábożeńſtwa, ſiodma godzina wybiiáiąc wyſyłáłá oſobę z kałámárzem y piorem, przez ten czás expedycye publiczne konkludował intereſſa; oſma regeſtra y expedycye, Dziewiąta *librum decretalium* wynoſiła z krucifixem ſądy oznaczáiąc. Dzieſiąta audyencyą ſupplikom ubogich ludzi w żáłoſney expektatywie y ukłonach reprezentowáła. Henryk Krol Francuzki w życiu ſwoim Páńſkim w ten ſpoſob świątobliwy dyſponowáne miáł godziny, y ták ośm godzin czytał, ośm godzin modlił ſię, ośm godzin uſłudze Rzeczy Poſpolitey, y ſwemu Krolewſkiemu wczaſowi darowáł, kiedy záś w czáſie do ſtołu miáł ſiadać, záwſze przednim ná ſtole trzy talerze kłádziono, y ták ná pierwſzym talerzu był Pán Jezus Ukrzyżowány ztáką Inſkrypcyą: *cibus cordis:* pokarm ſerdeczny. Na drugim była Xięga z tym Lemma: *cibus mentis*; pokarm rozumu. Na trzecim talerzu bułka chleba była z tym nápiſem: *cibus ventris*, pokarm żołądka, nád ſtołem zaś wiſiał ſkowronek śpiewaiący z takowym Epigraphe: *Cœlum cane, terram tace;* to ieſt: śpieway uſtáwnie o niebie, milcz o ziemi. Swięciłoby ſię przyznam tákie chrześciańſkie życie, iakie Francuzkiego Monárchi żeby ſię u nas ználeść mogło, z kąd nie inaczey byłoby, że ták rozporzą-

dzo-

dzone godziny w ten ſpoſob dni zápewne y rok cáły niebieſki, uczynią, dla Kroleſtwa Polſkiego y Synow Iego.

Mowi Páweł S. JESUS Christus *heri & hodie ipſe & in ſæcula.* Wiemy dobrze o tym rzeczecie Páńſtwo moie, że każdy dzień w roku ma *heri & hodie*, y dziś ieſt *heri & hodie*, y iutro będzie *heri & hodie*, y ták *per conſequens* rok cáły má w ſobie *heri & hodie*, ále tego w tym nayoſobliwiey potrzeba, żeby ta konjunkcya *&* z ſzczęśliwą wiecznością wiązała ſię *& in ſæcula*, y to to ieſt rok niebieſki, ták żyć *hodie*, iák iutro, ták dziś, iák y wczora, żeby każde *hodie*, każde *heri* wiązało ſię z wiecznością ſczęsliwą. Godny Słuchaczu, dałby mi to Bog, żebym to w Wás wmowił, ták żyicie dniá każdego, á zapewnę w wieczności z Bogiem łączyć ſię godni będziecie. Tákie żył dni Dawid, uſtawicznie o latách niebieſkich, y o wieczności mysląc; *Pſal: 76. Cogitavi dies antiquos, & annos æternos in mente habui.* Rok niebieſki należy do lát wiecznych,kto tu po niebieſku żyie, ten iuż lata záczął wieczne. Auguſtyn S. pyta; kiedy też Páná Boga naywięcey wielbiemy, y wychwaláć powinniśmy, y rezolwuie ſam tę kweſtyą, ták dla ſiebie y náſzey informacyi; iedni (powiáda) ſą tacy, ktorzy Boga chwálą, kiedy im ſię dobrze dzieie, inni podczas uciemiężenia, mizeryi, kiedy im gorzka biáda dokuczy, iáko mawiácie, kiedy trwoga, to wtenczas do Boga; *Quando benedicam Dominum? quando tibi benefacit*, nie wtenczas Páńſtwo, kiedy ſię dobrze dzieie, ále záwſze; *in omni tempore, & quando iſta dat, benedic, & quando iſta tollit, benedic*, tákie codzienne, tákie wczorayſze y iutrzeyſze *heri & hodie* pochwáły Pana Boga náſzego; *Benedicam Dominum in omni tempore, ſemper laus ejus in ore meo.* Rok niebieſki, rok wieczny, *& in ſæcula* dla Synow Koronnych ſkładáią. Dáley tenże S. Auguſtyn pyta ſię: iákim ſpoſobem roku niebieſkiego, y Kroleſtwa wiecznego doyść mámy? *unde beatì erimus?* y odpowiada ſobie ták dla náſzey informácyi, iáko roku niebieſkiego y wieczności doſtaniemy: *Beata eſt Gens cujus Dominus Deus eorum, hoc ama, hoc poſſide, hoc cùm vis, habebis, hoc gratìs habebis,* wczoráy y dziſiáy, dziſiay, á ſtateczniey przed iutrem, ponieważ iutro, iáko S. Ján Kánty mowi: *craſtina nulla ſalus* wychwalay Boga, tym ſpoſobem Rok niebieſki z Kroleſtwem wiecznym wmowi ſię y zaproſi ſię w Dom każdego nápanowánie: *hoc cum vis habebis, hoc gratis habebis*, ná zawſze *heri & hodie & in ſæcula.*

Jzraelitowie ktorzy byli w Bábilońſkiey niewoli, poſláli do Jerozolimy Kapłanom pieniędzy, áby kadzidła y bydła nákupowáli do ofiar, y modlili ſię za Nabuchodonozora Krola Babilońſkiego, y Syna legó Baltazára, y ták piſali: *Orate pro vita Nabuchodonoſor,*

E Re-

Regis Babylonis, & pro vita Balthasar filii ejus, ut sint dies eorum sicut dies cæli super terram. Toto *dies cæli*, toto *annus cælestis* żyć *pacificè*, żyć w pokoiu z Bogiem náziemi zbliźnim, zſąſiadem, żyć w zgodzie, żyć z ſumnieniem co naypotrzebnieyſza z ſumnieniem *pacificè* koło fortuny, *pacifice* koło handlow, koło intereſſow, niech ma Bog od nás przez ten rok pokoy, niech ma pokoy ſumnienie, bliźni, ſąſiad, y z takowego na świecie pożycia *dies Cæli*, takowe dni niebieſkie we dni y w Rok Niebieſki zamieniaią ſię, ktore rok niebieſki ſkładáią: Bo iako w Niebie pokoy, látá y wieczność ſzczęśliwą czyni, ták y náziemi rok y láta niebieſkie, zaczym Páńſtwo moie proścież tedy przy dziſieyſzym roku nowego exordium *orate ut sint dies vestri sicut dies cæli super terram*, zaráz ná tych miáſt z rokiem niebieſkim kroleſtwo wieczne do Polſki zawitać nie zapozni. *Appropinquavit in vos Regnum DEI.* Według świátowych experyencyi y awántazow álbo wygod Domowych zamyśláćie Páńſtwo, iáko tego Roku wina, towary zprowadzić, myślcie też, iako łáſkę Bożą do duſzy ſzczęśliwie y nayprędzey wprowádzić. Myslicie drudzy iáko długi odebrać, álbo y oddać, myslcie też iáko przed Bogięm z długow zawiedzionego ſumnienia wyniść y wybrnąć, á będzie to niechybnie, że ten Rok 1737. dziś zaczynáiący ſię w wiekopomne láta *& in sæcula* ſtanie wam za Rok Niebieſki, ktorego uprzeymie życzę. AMEN.

APPROBATIO ORDINARIA.

Jlluſtriſſimi & Reverendiſſimi Domini, D. ANDREÆ in PRUSSY PRUSKI Epiſcopi Tanenſis, Suffraganei, Præpoſiti Cathedralis, Vicarii in Spiritualibus & Officialis Generalis Premislienſis.

Concionem Panegyricam, cui titulus: Rok Niebieſki &c. facundo Authoris ore, ad capeſſendum æternitatis Circulum Devoto Auditori eruditè revolutam approbamus, & dignam luce publicâ cenſemus. Datum Premisliæ. Die 29na Menſis Aprilis. Anno Domini 1747mo.

ANDREAS PRUSKI Eppus Tanenſis
Suffrag: Offilis Premislienſis. mpp.